

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

('Εκδιδομένη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25
Ε δοκούσεις καὶ ἀγγέλαις καὶ ἀποκοπήν

Συντάκτης

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΕΩΜΗΣ

$\Delta\rho\alpha\chi$. N 14.

ΑΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ τηλεγραφικὴν εἰδησιν χθές ἡ Α. Μ. δ
Βασιλεὺς ἐκήρυξεν αὐτοπροσώπως καὶ διὰ Βασιλε-
κοῦ λόγου τὴν ἔναρξιν τῆς Α'. Συνόδου τῆς νέας
Βουλῆς.

— 'Ω; γράφουσιν ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ μεσημβρίαν τοῦ παρελθόντος. Σαββάτου συνήλθεν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου συστάσσα ἐπιτροπὴ πρὸς μελέτην συστήματος φορολογίας τοῦ αὐτοῦ. Τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἀπετάξουσιν οἱ Βουλευταὶ κ. κ. Κοντογούρης, Δημητρακάκης, Παπαλεξόπουλος, καὶ Βάρβογλης, οἱ οἰνοποιοί κ. κ. Σόλων καὶ Σέργιος Οἰκονόνου, δύο τρεῖς οἰνοπώλαι καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος ἡ γραμματεὺς αὐτῶν κ. Μανουσάκης. Τῆς ἐπιτροπῆς προσήδρευσεν ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου κ. Ἰωάννης Ζωγράφος, τοῦ κ. Δελιγιάννη ἔχοντος διστυχῶς ἀσχολίας. Καὶ πρώτον ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ κ. Μανουσάκη ὑπόμνημα τῶν ἐν Ἀθηναῖς οἰνοπωλῶν ζητούντων ἐλάττωσιν τοῦ φόρου εἰς δύο λεπτὰ κατ' ὅκαν καὶ ὑψώσιν τῆς φύρας εἰς 25 αἴοι. Εἶτα δὲ κ. Κοντογούρης ἀνέγγιξεν ἀνάφοράν τῶν οἰνοποιῶν Πατρών ζητούντων τὴν κατέργησιν τοῦ φόρου. Εἶτα ἦρξατο συζήτησις ζωηροτάτη, ἐν ᾧ κυριεύοντον στοιχείον ἦν δὲ κ. Δημητρακάκης. Ἐκ τῶν ἐν Ἀθηναῖς οἰνοποιῶν δὲ κ. Σέργιος Οἰκονόμου ζητήθησε κατάργησιν τοῦ φόρου, λέγων δὲ οὕτω πῶς θὰ ἐπιρρωθῆται δὲ παρημελημένος κλάδος τῆς οἰνοποιίας καὶ θὰ ἐπέλθωσιν ἐμμεσοὶ ωφέλιαι εἰς τὸν τόπον. Τῷ παρετήρησεν δὲ κ. Ζωγράφος δὲ οὐδὲ ἥλθομεν

καταλύσαι, ἀλλὰ τροποποιεῖσαι. 'Ο κ. Βάρβο-
γλης ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς στρεμματικῆς φορολογίας.
Ἐπὶ τέλους ὑπερίσχυσεν ἡ γνώμη τοῦ κ. Δημη-
τρακάκη προτείναντος φορολογίαν μιᾶς δραχ. κα-
τὰ Βαρέλαν, διὰ τὰς μεγάλας πόλεις καὶ 50 λ.
διὰ τὰς μικρὰς πόλεις. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτη ἀνέ-
λαβεν δ. κ. Ζωγράφος νὰ συντάξῃ σύντομον, ώς
εἶπεν νομοσχέδιον. Τὰ τῆς Βεβαιώσεως τοῦ φόρου
δὲν συνεπτύθησαν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ.

— Περὶ τὰς 300 χιλ. δραχ. ἐδαπάνησε πρό-
τινος ἡ ήμετέρα πόλις εἰς κατασκευὴν τοῦ λιθίνου
κρηπιδώματος τοῦ διήκοντος καθ' ὅλην τὴν ἀπὸ
τοῦ ναοῦ Ἀγίου Ανδρέου μέχρι τῆς δόδου Κανα-
κάρη παραλίαν, τὸ δὲ ἔργον τοῦτο ἐγένετο ώς ἔρ-
γον ἐπειγούσης ἀνάγκης καὶ πρὸς ἔξασφάλισιν χρη-
σιμωτάτης δόδου καὶ πολυτίμων κτημάτων, ἀπει-
λουμένων ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Διστυχῶς καὶ πρὸς
τὸ ἔργον τοῦτο δεικνύομεν ἀστοργίαν ἀνεξήγητον,
συντελοῦμεν δὲ δι' αὐτῆς εἰς τὴν καταστροφὴν τού,
ἥτις δὲν θὰ θραδύνη νὰ ἐπέλθῃ, ἐὰν δὲν λάβωμεν
πρόδοιςαν περὶ αὐτοῦ. Δὲν πρόκειται εὔτε περὶ πο-
λυδαπάνου συντηρήσεως, οὔτε περὶ ἐπισκευῶν, ἀλλ' ἀ-
πλῶς περὶ παρεμποδίσεως τῶν καροαγγών ἀπὸ

αποληπτικούς θεωρήσεις, την καρράρια γεων από τους να λαμβάνωσε τὴν πρὸς οἰκοδομὴν ἄμμον παρὰ τὰς θάσεις τοῦ κριπιδώματος ἐκείνου, ὅπερ ἐὰν ἔξακολουθησῇ γενόμενον ἐπὶ τινα καιρὸν ἀκόμη, τὸ ἔργον ἀπόλλυται ἀφεύκτως. Μέχρι πρὸ δὲ ίγου ἡ ἔξαγωγὴ ἄμμου καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ κριπιδώματος ἀπηγορεύετο καὶ γενομένη κατεδιώκετο αὐστηρῶς, τῷρα ὅμως γίνεται ἐλευθέρα καὶ ὑπὸ

τὰ ὅμιμα τὰ τῶν πολυσαρθριών διαβατῶν, τῶν παροχθίων ἰδιοκτητῶν καὶ αὐτῶν τῶν ἀρχῶν, μόνον δὲ εἰς τὰς τελευταῖς ταύτας οὐδεμίαν ἐμποιεῖν ἔντυπωσιν, διότι μόναι αὗται ἔχουσι ἀμβλυῖαν τὴν δρασιν. Παρακαλοῦμεν νὰ πάνησῃ ἡ ἑγαγωγὴ ἀμμοῦ ἐκ τοῦ μέρους ἐκείνου, νὰ καταδιωγθῶσι δὲ συντόνως καὶ νὰ τιμωρηθῶσιν αὐτητρῶς οἱ καταστοφῆς ἔργου πολυδαπάνου καὶ χρησιμωτάτου, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ὅποιους ἡ πόλις ἤμων πολὺ ἐμόνθυσε.

— ‘Η ἀλιεία παρ’ ἡμῖν εἰς οὐδεμίαν φάγεται
ὑπόκειται ἐπιτήρησιν ἐξ ἔκεινων αἴτινες σκοπούσι
τὴν διατήρησιν τοῦ γάρου τῶν ἰχθύων. Οὐδεμία
ἀρχὴ κρίνει ἐκ τῶν καθηκόντων της νὰ μεριμνήσῃ
περὶ τοῦ εἶδους τῶν δικτύων ὃν ποιοῦνται χρῆσιν
οἱ ἄλιεῖς, οὐδὲ πέρι τοῦ χρόνου τῆς ἀλιείας κατὰ
τὰ παράλια κ. τ. λ. ’Αλλὰ τόση πρόνοια θὰ ἦτο
πολλὴ καὶ δὲν τὴν ἀπαιτοῦμεν’ ἀλλ’ ὅμως δὲν
ἔπρεπεν ὑπὸ τὰ ὄρματα τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν
καὶ ἐνσυντίων ἥτεων διατάξεων τῶν νόμων καὶ
τῶν ὑπουργικῶν διαταγῶν νὰ ἐπιτρέπηται εἰς τὰ
ἄλιευτικά πλοιάρια, τὰ γυνωστά ἐνταῦθα ὑπὸ τὸ
ὄνομα τῶν ἀνεμοστρατῶν, ν’ ἀλιεύσαι διὰ τῶν
καταστρεπτικῶν δικτύων των, ἐντεῦς σχεδὸν τοῦ
λιμένος καὶ παρὰ τὰς ἀκτὰς καὶ νὰ στρώνωσιν,
οὕτως εἰπεῖν, τὸν γάρον τῶν ἰχθύων. Τοῦτο ἐντού-
τοις γίνεται καὶ οὐδένα συγκινεῖ. ‘Η κατάχρησις
αὗτη πρέπει νὰ παύσῃ καὶ καταγγέλλομεν αὐτὴν
πρὸς τοὺς ἀρμοδίους, ἐπὶ τῇ ἐπίπονῃ διὰ ὅτα ἔκτε-
λέσσωσι τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καθῆκον τῶν καὶ
δὲν θὰ ἀγυγάκωσι τινὰ νὰ ἀναζητήσῃ τὰ αἴτια
τῆς ἀνογῆς των.

— Ἐν τούτῳ γενόμενοι δὲν κρίνομεν περιττὸν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἀργῶν ἐπὶ τοῦ εἰδούς τῶν δικτύων ὡς ποιοῦνται χρῆσιν παρ' ἡμῖν οἱ ἀλιεῖς καὶ ιδίᾳ οἱ διὰ τῶν ἀνεμοτραπτῶν ἀλιεύοντες Ἰταλοί, ἂτινα κρίνονται ὑπὸ τῶν εἰδημόνων ὀλεθρία εἰς τὸν πολλαπλασια- σμὸν τῶν ἵχθυών καὶ τὰ ὅποια εἰσὶν αὐτοτερῆς ἀ- πηγρευμένης εἰς δῆλα τὰ μέρη τοῦ πεπολιτισμέ- νου κόσμου. Ὅστις ἀπαξ μόνον εἶδε τὴν πευκνό- ττα τῶν δικτύων τούτων καὶ πολὺν ποσότητα μικροσκοπικῶν ἵχθυών ἔξαγοντι μετὰ τῶν μεγά- λων, δύναται ἀδιστάκτως οὐ ἀποφανθῆ διε τῇ ἡ- χρῆσις αὐτῶν εἰς λιμένας προπάντων καὶ ἀλλα- περιεκλεισμένα μέρη εἶναι ὀλεθρία. Ἀξιότιμος Ἰταλὸς, συμπατριώτης τῶν γνωστῶν ἐνταῦθα ἀλι- ἑων, μετ' ἐκπλήξεως ἔθλεπε πρὸ τινος κατιρού τὰ δίκτυα ταῦτα, ἔλεγε δ' ἡμῖν ἀγανακτῶν ὅτι εἶναι βέβαιον διε ταῦτα κατασκευάζουσι κρύφα οἱ συμπατριώται του· εἰς τὴν πατρίδα των καὶ διὰ μόνον τοὺς Βαρβάρους τόπους, διότι ἐκεῖ, οὐ μό- νον ἡ χρῆσις αὐτῶν ἀπαγορεύεται, ἀλλὰ καὶ ἡ κατασκευή των. Βδώ φαίνεται διε δῆλα ἐπιτρέ- ποντας μέγας εὖ δῆλα ἐργαλεῖσι.

— Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην πάντοι ἀπαγορεύεται ἡ θήρα, χάριν τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν πτηνῶν, ὑπάρχουσι δὲ παρ' ἡμῖν περὶ τούτου καὶ ῥηταὶ ἀστυνομικαὶ διάταξεις. Δὲ ἡξεύρομεν ἐάν ἐδημοσίευθη καὶ φέτος ἡ περὶ τούτου στερεότυπος ἀστυνομικὴ διάταξις, γνωρίζομεν μόνον διει ὡραία εἶναι ἐλευθέρα ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύ-

την, καὶ πολλοὶ κυνηγοί, ἐν οἷς καὶ παιδία δω-
δεκαετῆ, περιτρέγουσι τὴν πεδιάδα ἀνενόχλητοι
καὶ ωἱ εἰς πραττον τὸ νομιμώτερον πρᾶγμα, ἐρη-
μοῦντες τὴν φύσιν τοῦ ὠραιοτέρου αὐτῆς ἔγκαλ-
λωπισμάτος. Νὰ εἴπωμεν ἡμεῖς τώρα δτὶς ἡ Θήρα
τῶν πτηνῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἶναι ἔγ-
κλημα, δτὶς εἶναι ὀλεθρία εἰς τὸν πολλαπλασια-
σμὸν των, δτὶς τὰ πτηνὰ εἰσὶ τὰ ὠραιότερα στο-
λίσματα τῆς φύσεως, δτὶς εἶναι εὑρεγετικώτατα
εἰς τὴν γεωργίαν κ.τ.λ. κ.τ.λ. εἶναι περιττὸν, δι-
ότι θὰ δημιλήσωμεν εἰς ὄπα μὴ ἀκονοντα καὶ πε-
ρὶ πραγμάτων δι' αὐδεῖς παρ' ἡμῖν ἐνδιαφέρεται.
Δὲν γνωρίζομεν πολὺν ἰδέαν ἔχουσι περὶ τούτων
οἱ ἡμέτεροι δημοτικοὶ ἀρχοντες καὶ τὰ ἀνώτερα
ἀστυνομικὰ ὅργανα, ἐὰν κρίνωμεν δημοσίᾳ ἐκ τῶν ἴ-
δεων τῶν κατωτέρων ὅργανων, δυνάμεθα νὰ εἴ-
πωμεν δτὶς ἡ ἥλιθιωτέρα ἄγνοια κατέχει τὰς δια-
νοίας καὶ τούτων καὶ ἑκείνων. ‘Ημεῖς αὐτοὶ ἥρω-
τῆσαμεν κατ' αὐτὰς, δσους ἐνετύχαμεν εἰς τὴν
ἔξοχὴν ἀγροφύλακας, περὶ τῶν διαταγῶν δὲς ἔλα-
θον κατὰ τῆς Θήρας καὶ ἀπαντες ἀπήντησαν ἡρεῖς
δτὶς οὐδεμία τοῖς ἔδθη τοιαύτῃ, ηνοιγον δὲ ἀπο-
ροῦντες τοὺς ὅρθαλμοὺς ἐπὶ τῇ ἔρωτήσει ἡμῶν
καὶ πρὸς τὸ τάχα ν' ἀπαγορεύειται τὸ ἀθωάτερον
πρᾶγμα τοῦ κόσμου. “Ω ἐάν ἐπρόκειτο νὰ διορι-
σθῇ ἡ παυθῆ εἰς μόνος ἀγροφύλακι! πόσα λόγια,
πόσαι συννεοήσεις, πόσαι διαδιουργίαι, πόσαι συ-
στάσεις! Εἰς τὰ ἔργα αὐτὰ εἰμεθα, τῇ ἀληθείᾳ,
ἀξιοθαύμαστοι, διὰ τὰ λοιπὰ ἀφίνομεν νὰ φρον-
τίσῃ ἡ Θεῖα Πρόνοια.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν μέσῳ πολλῶν συγγενῶν καὶ φίλων εὐχομένων ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τοῦ καλλίστου ἡμῶν συμπολίτου κ. Νικολ. Γιαννοπόύλου ὑπιάτρου· μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ χρηστῆς δεσποινίδος Εὐφροσύνης, πρωτότοκου θυγατρὸς τοῦ σεβαστοῦ φίλου κ. Γεωργίου Γκολφινοπούλου. Πράξανυμφος ἦν δ. κ. Κων. Γκολφινόπουλος, Θεος, τῆς νύμφης. Βέβαιας εἰλικρινεῖς εὐχαῖς τῶν πολυσηροθυμων φίλων τῆς καλῆς οἰκαγενείας Γκολφινοπούλων, ἐννώνει καὶ διαφορολογούμενος τὰς ἰδιαῖς του.

— Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐτελέσθησεν ἐνταῦθα καὶ τὴν ἐπομένην ἑκηδεύθη πρεστηκόντως δισεβαστὸς ὑδρὺ συμπολίτης Ἀσημάκης Χαραλάμπης οὐδὲνος διατίνατος θαέμποι-
κηρ λύπην εἰς εὔρυ κυκλού ἐκλεκτῶν συγγενῶν καὶ φίλων. Οὐ μακρήτης Ἀσημάκης, τελευταῖς γόνος τῆς περιφρανοῦς τῶν Καλαβρύτων οἰκογε-
νείας Σωτηρίου Χαραλάμπη, ήτο τὸ ὄνομα τόσον ἀρρήκτως συνεδεθῆ μὲν τὸν ιστορίαν τοῦ οἴκου ἡ-
μῶν ἀγῶνος, εἶχε καὶ προσωμάτισε δλας τὰς ἀρστὰς τῆς οἰκογενείας του καὶ ἔξεπροσώπει μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν τὰς παρεδόσεις τῶν ἀρχαίκων ἐκείνων οἰκων, εἰς οὓς τόσα ρέφειλεις ἡ νεωτέρα Ἐλ-
λάς. Παιδίον ἔτι κατὰ τὸν ἀγῶνα δὲν συμμετέ-
σχεν αὐτοῦ, ἐνηλικιωθεὶς δῆμως ὑπηρέτης τὴν πατρίδα, πολιτικῶς μετ' εὐλικρινείας καὶ ἀφοσιώ-
σεις. Ἐγένετο διὸ βουλευτὴς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, ηττις διατηρεῖ ἀκμαίαν τὴν μνή-
μην τοῦ ἐνδόξου πατρός του καὶ ἀπαξ πληρε-
ξούσιος ἐν τῇ τελευταῖς θεοσυνελεύσει ταχαίως δῆμως ἀπογονιτευθεὶς ἐκ τῆς πολιτικῆς, ἀπλετ-

τείς τὸν ἴδιωτικὸν έισιν, χωρὶς ἐντούτοις νὰ πάνη
παρέχων ἔσυντὸν τοῖς συμπολίταις του παράδειγμα
χρηστοῦ πολίτου καὶ ἀδόλου πατριώτου. Διεβίωσε
μακρὰ ἔτη ἐν μέσῳ ἡρῶν καὶ συνεδέησε γενεικῶς
πρὸς ἀγαπητὴν τῷ τόπῳ οἰκογένειαν, τὴν τοῦ
Ἀνδρέου Δόντου, τῆς ὅποιας εἴς τῶν οὐάν, δικάλ-
λιστος κ. Σωτήριος ἐγένετο καὶ θεός αὐτοῦ καὶ
προτσφιλῆς αἵδε, διεβίωσε δὲ τιμώμενος διὰ τὸν
ἔντιμον αὐτοῦ χρακτήρα καὶ τὰ φυλάνθρωπα
αἰσθηματά του καὶ προεπέμφθη εἰς τὸν τάφον ὑπὸ
τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν. Ὁ κ. Δαντ. Πικραρ-
μένος ἔξεφύνεται καλλιστον ἐπικήδειον. Γαίαν ἔ-
χει ἐλασφράν.

— Λέγεται διτι άναδιορίζεται ένταυθα επρότινος μεταξύ θείας οίκονομικής έφορος κ. Φ. Αντωνόπουλος καὶ διτι πολλαῖς ένέργειαι πρὸς τοῦτο καταβάλλονται παρὰ τινῶν ἐκ τῶν ήμετέρων. Νομίζομεν διτι οὕτω σύτε πρὸς τὸ φρέσκη μα τῶν συμπολιτῶν των ἀνταποκρίνονται, σύτε πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας, διότι τὸ ἐν αὐθία κοινὸν δὲ ἔχει λόγους νὰ ἔκτιμφται τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πρώην οίκονομικοῦ ἔφορού, τούτουντον μάλιστα πολλοὺς ἔχει κατ' αὐτῆς λόγους αἰτίασεως. Τὸ ἄκρως ταμειακὸν πνεῦμα διπέρ διέκρινε πᾶσαν αἴτιον τὴν ἐνέργειαν, κατέθλιψεν ἐν ποιλίσις τεὺς φροντιστηρίους μεριμνέους, τὰ δὲ ὑπερβολικὰ αἴτια εἰέσμεντα αὐτῆς, ἀτινα ὑπελάμβανεν· ως τὸ μόνιον συστατικόν του παρὰ τοῖς πρισταρένοις αὐτοῖς, ἔξωθεν μέχρι τοῦ σδίκου. Εἶχε παραγωγίσει τὴν ἔννοιαν πολλῶν φορολογικῶν νόμων, καὶ ἐφήρμοζε πάντας τοὺς ἄλλους μόνον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου, διπέρ οὐσιωλαμένως ἀνιελασμάνετο, διότι ἐνδιμίζεντι τοῦτο ἔγκαιτο εἰς τὴν ἔξιγκτων τοῦ ποσοῦ τῶν φορολογικῶν καταλόγων, καὶ εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν παντὸς παραπόνου θεὶ ἐνστάσεως τοῦ φορολογουμένου. Ἀρκούμεθα εἰς τὴν ἀναγραφὴν τούτων μόνων τῶν μειονεκτημάτων τοῦ πρώην οίκονομικοῦ ἔφορού, χωρὶς νὰ προστρύγωμεν καὶ εἰς ὅσα ἄλλα κατὰ καιροὺς τοῦ κατελαθμήσαν· ἐλπίζομεν δὲ διτι ταῦτα ἀρκοῦσι νὰ πείσωσι τοὺς ήμετέρους Εουλευτὰς διτι καθῆκον ἔχουσι νὰ εξασφαλίσωσι τούλαχιστον εἰς τὸ μέλλον τοὺς συμπολίτας των, ἐκ τοῦ ὑπερβάλλοντος ζήλου τοῦ κ. Αντωνοπούλου.

— Κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς παρελθούσης δὲ ἐνταῦθα Ἐμπορικὸς Σύλλογος καὶ Ερμηνεὺς προεβλήσεις τὰς ἀρχαιότερας τους καὶ Πρόσδεδρον μὲν αὐτοῦ ἀνέδειξε καὶ αὐθίς τὸν κ. Διονύσιον Στάμνην, ἀντιπρόσδεδρον δὲ τὸν κ. Φράνκον Αμερικανούχον καὶ τεμίαν τὸν κ. Διονυσίον Φραγκόπουλον. Τὸν καλλιστεούσιον Σωματεῖον, τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἑλλάδι τοιούτων, ὅπερ πολλὰς προσήνεγκε τῷ ἐμπόρῳ ὑπηρεσίας, εἰσῆλθεν οὖτις εἰς τὸ δέκατον δύρδανον ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ ἔτος, οὐκτὼν συνεχίση καὶ ἐν τούτῳ τὴν καλὴν αὐτοῦ ἐργασίαν.

— Τὸ παρεῖλθον Σάββατον. ἐξεράγη πυρκαϊκὲν τινὲς τινὲς ἀποθήκη, καὶ ἡ τὴν ἀρκτικὴν πλευρὰν τῆς πόλεως καὶ παρὰ τὰς νέας οἰκίας τοῦ βασιλιού πουλού, ἐν ᾧ εἶχον ἐμποτεθεῖαι αἱ ἐπικινδυνεύσεις τῶν εὐφλέκτων ὑλῶν, οἷον δυναρίτις κτλ. ἀνήκουσσαι εἰς τὸ θηραστεῖον· Οἱ ἐκ τῆς πυρκαϊκῆς παύτης κινδυνος ὑπῆρξεν μέγας καὶ ἀπέτρεψεν αὐτὸν μόνον ἡ θεία. Πρόνοια καὶ ἡ προσέλευσις πολλῶν πολιτῶν ἔργα σθέντων μετὰ ζήλου πρὸς ἀποσθῆτον του. Ἡ ἀποθήκη αὕτη εἶναι ἐνοικιασμένη παρὰ τοῦ αἰκονικοῦ ἔφορου, ἀλλ’ οἱ πέτιες εἰκοῦντες διῆχυρίζονται δικαίως ὅτι τοιαῦτα πράγματα δὲν ἐναποτίθενται πλησίον κατωχημένων μερῶν καὶ ἐπιμένουσιν εἰς τὴν ἀπημάκρυνσιν τῶν, δικαίως παραπονούμενοι ἐπὶ τῷ κινδύνῳ εἰς ὃν ἔκτιθενται παρ’ αὐτῶν ἐκείνων οἵτινες καθῆκον ἔχουν γὰ προλαμβάνωσιν τοιαῦτα ἀποτα καὶ παρ’ εἰδιωτῶν γενούσενα.

— Κατ' αὐτὰς παρατηρεῖται εἰς τὴν ἀγορὴν
ῆμῶν ἔλλειψις πενταδράχμων τραπέζογραμματίων
ὅπερ πολλάς ἐμβάλλει δυσχέσεις εἰς τὴν μικρὰν
θέσις συναλλαγὴν καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῶν με-
γαλητέρων πληρωμῶν. Τοῦτο προέρχεται διότι ἡ
Ἐθνικὴ Τράπέζη ἀποσύρει ἐκ τῆς κυκλοφορίας τὰ
μικρὰ ταῦτα γραμμάτια της, προτιθεμένη τὴν

ἀντικατάστασίν των δι? ἀλλών δεκαδέχμων τὴν
ἀξίαν, σσα δὲ ἐξ ἑκένων περιέρχονται εἰς τὰ τα-
υεῖς της δὲν ἔξεργονται πλέον. Εἶναι μὲν ἀλη-
θές δι: τὸ ἐνταῦθα ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς
Τραπέζης συρπληροῦ τὰ πιστά τῶν πληρωμῶν τοι
δι? ἀργυροῦ πενταδράχμων, ὅλη ἡ ταύτα δὲν εἶναι
ἐπαρκή εἰς τὰς πολλαπλᾶς ἀνάγκας τῆς ἀγορᾶς
καὶ τῆς συναλλαγῆς. Βγτάνθα δὲν ἔχομεν, ώς
γνωστὸν, τὸ δικαίωμα τῆς ἔξαργυρώσεως τῶν τρα-
πεζογραμματίων, οὗτω δὲ στερούμεθα μικρῶν νο-
μισμάτων, τοσούν ἀναποφεύκτων εἰς τὰς ποικίλας
σχέσεις τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς
γεωργίας καὶ δυσλατρέομεν εἰς τὴν διεξαγωγὴν
αὐτῶν. Τοῦτο θὰ γίνη λίαν ἐπαιπόντον με? ὁ
λίγον, ὄποτε. Ἀρξήται ἡ δραστηριωτέρα κίνησις,
τῆς ἀγορᾶς ἡμῶν, διό τοῦτο προκαλούμεν ἀπὸ τοῦ
νῦν, καὶ πρὶν ἡ περιέλθωμεν εἰς τὸ ἀδιέξοδον,
τὴν πρόνοιαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπ' αὐτοῦ
καὶ ἐλπίζομεν ότι κατι τὸ γίνη καὶ διὰ τὴν ἀ-
γορὰν ταύτην, ἵτις παραμελεῖται πάντοτε, πρὸς
βλάβην γενικωτέρων συμφεσοντων.

— Εἰς τὸν διμετέρων συμπολιτιῶν ἐπιστέλλει
ἡμῖν πολλά, οὐα μᾶς πείσῃ ὅτι δὲν εἶναι ἀγαθὸς διε
ἡ πόλις ἡμῶν δὲν ἐπιποθεῖ καλὴν ἀστυνομίαν, ως
ἔγραψεν εἰς τὸ τελευταῖον τοῦ φιλολογούμε-
νου φύλλον, ἀλλ᾽ ὅτι τούναντίον δυσφορεῖ ἐπὶ^{τού}
ἔλλειψει αὐτῆς;^{τού} ἐπειθαμβίζει δι᾽ ἡρὸν πολλὰ πρὸς
ὑποστήριξιν τοῦ ἴσχυρισμοῦ του ἐνέει; καὶ διτὶ δ. κ.
Θ. Κανακόρη; δὲν ἔξελέχθη διαιτέρων φορὲν Δή-
μαρχος, μόνον καὶ μόνον διῆται δὲν κατώρθωσε
νὰ ἔχῃ καλὴν ἀστυνομίαν κατὰ τὰ τὴν περιόδουν
τῆς δημαρχίας τοῦ. ὅπερ μαρτυρεῖ διτὶ ὁ τόπος
αἰσθάνεται λίαν τὴν ἀνάγκην αὐτῆς καὶ τὴν χρη-
σιμότητα. Συμφωνοῦμεν μετὰ τοῦ ἐπιστέλλοντος
ὅτι διοι ἐπιθυμοῦμεν καλὴν ἀστυνομίαν καὶ δυσ-
φοροῦμεν ἐπὶ τῇ ἐλείψει αὐτῆς, δὲν συμφωνοῦμεν
μόνον μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ τρόπου καθ' δι' θελομεν
τὴν καλὴν ταύτην ἀστυνομίαν, καὶ ἐπιτρέπονται
ἡ θεραπεία τῆς γραμμῆς μῶν. Οἱ ἐπιστέλ-
λων καὶ πολλοὶ ἄλλοι συμπολίται αὐτοῦ, λέγον-
τε; διτὶ θέλουσι καλὴν ἀστυνομίαν, ἐννοοῦσιν διτὶ^{τού}
ἐπιθυμοῦσιν τὴν ἔνομον τάξιν ἐν πᾶσι, τὴν εὐ-
κοσμίαν, τὴν νυκτερινὴν ἡσυχίαν, τὴν καθαριό-
τητα, τὴν καλὴν ἀγορανομίαν, τὴν δραγμανωμένην
ἀγροφυλακὴν, τὴν πρόνοιαν, ἐν ἐν λόγῳ, ἐφορεύ-
σισαν καὶ ἀγρουποῦσαν ἐφ' ὅλων τῶν σχέσεων τοῦ
ἴδιου· ἀλλ' ἐννοοῦσι συνάμα δι'. ὅλα αὗτὰ τὰ ὠ-
ραῖα πράγματα γὰ μὴ στενοχωρηθῶσι τὸ παρά-
παν, γὰ μὴ ὑποβληθῶσιν εἰς καρμίλαν θυσίαν, νὰ
μὴ παρενοχλοθῶσιν εἰς καρμίλαν τῶν ἔξειν αὐτῶν.
Θέλουσιν δικα αὐτὰ νὰ γίνωνται, ως εἰπεῖν, ἀρ-
έαυτῶν καὶ πρὸς έργος τῶν ἀλλων καὶ οὐχὶ εἰς
έργος αὐτῶν. Οἵοι π. χ. θέλησι τὴν καθαριό-
τητα τῶν δήλων, τῶν πλατειῶν, τῶν σίμασιῶν,
τῶν οἰλοπέδων, σὺν τῷ δικαιώματι διωρισταί
πτηρ ἔκαστος τὰς ἀκαθαρσίας του διου άι, ξούλη-
ται καὶ τοῦ εἶναι προγειώτερον, καὶ νὰ φωνάζῃ
κατὰ τῆς τυραννικῆς ἀστυνομίας, δσάκις ζητήσῃ
αὕτη νὰ τοῦ ἐπιβάλῃ περιεσμόν τινάς εἰς τὸ δι-
καίων του τοῦτο. ὅπερ ἔλλει ἐξ ὀμηνυμούσετων γρα-

νιών. "Ολοι θέλομεν τὴν νυκτερινὴν ἡσυχίαν, ἀλλὰ
διὰ τύχην νὰ διαταράξῃ αὐτὴν τις ἐκ τῶν ἀνθρώπων
τῆς ὑπηρεσίας μας, τρέχομεν τὴν πρᾶξην νὰ τὸν
ἀπαλλάξωμεν τῶν χειρῶν ή τῆς καταδιώκεωσα-
σῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς. 'Ο κρεωπώνης παραπονεῖ
ται καὶ αἱ ἀστυνομίας, διότι δὲν περιστέλλει τὰς
καταγγήσεις τῶν ἀρτοποιῶν καὶ οὐκέτερει τὴν τύ-
χην τῆς πόλεως ἐμπειστευμένην εἰς τοιαύτην ἀρ-
χὴν, ἀλλ' ὅταν η ἀρχὴ αὕτη θελήσῃ νὰ ἔπενθυ-
μηση καὶ εἰς αὐτὸν τὰς ὑποχρεώσεις του καὶ ν' ἀ-
σκήσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἐκ τῶν νόμων ἐποπτεία-
της, η ἀστυνομία εἶναι ἀφόρτος καὶ τὸ ἀπαισι-
δερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου. "Ολοι παραπονούμεθα
κατὰ τοῦ παρανόμου διπλοφορίας, εἰς θη διφείλομεν
τὴν ἀγριότητα τῶν ηθῶν καὶ τόσα ἐγκλήματα καὶ
ἐντούτοις ἀπαντας εἰμεθα διαιτεθειμένοι νὰ ἔχει
παρήσωμεν τὴν ἐπιστροφὴν κατασχεθέντος διπλού
πηρά τινι τῶν ἡμετέρων φίλων ή γνωρίμων, καὶ
νὰ ἔχουν γκάσωμεν, δι? Ὡς ἔκαστας διατίθησται μέ-

σων τὴν ἐπιστροφήν του, μέχρις οὗ τελεοῦθη ἔγκλημά τι καὶ ἐπανακτήσωμεν τὸ δικαιώματα νὰ μεμψιμοιρῶμεν κατὰ τῆς ἀστυνομίας ἀνεχομένης τὴν παράνομον σπλαντοφρίαν. 'Ο ἀρτοποιὸς δύτις ἔθερψε μὲ ἄμμον τοὺς συμπολίτας του, καὶ εἶναι ἔτοιμος νὰ τραβᾶς ἡ τὸ σχοινὶ τῆς ἀγγόνης τοῦ ἀστυνόμου δύτις κατεδίωξεν αὐτὸν περαπονεῖται κατὰ τῆς ἀστυνομίας διότι δὲν καταδιώκει τοὺς νοθεύοντας τὸ γάλα γαλακτοπώλας καὶ θέλει διανθρωπος καλὴν ἀστυνομίαν διὰ τοὺς γαλακτοπώλας. 'Εγώ ἐνπατοταμεύω παρὰ τὰς οἰκίας τῶν συμπολιτῶν μου πυρτίδα καὶ θέτω εἰς ἑνέργειαν πᾶν θεμιτὸν καὶ ἀδέμιτον μέσον, ἵνα μὴ διαταραχθῶ εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῆς ἐμπορίας μου, ἔντούτοις κραυγάζω κατὰ τῆς ἀστυνομίας, διότι ἐπιτρέπει ἡ τὴν παρὰ τὴν οἰκίαν μου τοποθέτησιν δυσωδῶν ὑλῶν καὶ δ' ἀναφορῶν καταδεικνύω τὸν κιλιδών διατρέχει ἐκ τῆς γειτνίασεως ταύτης ἡ ἴγεια μου, καὶ ἡ τῶν ἀγαπητῶν συμπολιτῶν μου, οἵτινες ἔντούτοις ἀπὸ μίαν στιγμὴν εἰς ἄλλην δύνανται ν' ἀνατιναχθῶσιν εἰς τὸν ἄρεα πυρίκαιστοι ἐκ τῆς ἐμῆς πυρτίδος.

Ἵδεν κατὰ τίνα τρόπον θέλομεν ἐνταῦθα ἀπαν-
τες τὴν καλὴν ἀστυνομίαν· νὰ κάμην δικλονότι εἴ-
καστος ὅτι Θέλει, εἴτε κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τοῦ
ἐπιχεγγέματός του, κατὰ τὴν δίαιταν κατὰ τὰς
ἔξεις του, νὰ μη ποσενογλυκῆ ἀλλὰ παράπαν, καὶ
ἢ καὶ ἡ ἀστυνομία ἔντούτοις νὰ λειτουργῇ. Τοι-
ούτον ἀστυνομικὸν σύστημα δὲν ἐφευρέθη ἀκόμη
καὶ μήτρι τῆς ἐφευρέσεως του δὲν δυνάμεθα νὰ ε-
παναπαιώμεθα εἰς τὸ γνωστὸν καὶ πανταχοῦ πα-
ραδεδεγμένον, ὅπερ προϋποθέτει στενοχωρίαν τινὰ
τὴν εἰς αὐτὸν ὑποκειμένων· διότι κατὰ τὰς ἕδας
τῆς σήμερον αἱ ἀστυνομικαὶ δικτάξεις εἰσὶν ὡς τὰ
φορέματα ἥμῶν ἀτινα μᾶς; στενοχωροῦσι μὲν ὀλί-
γον, μᾶς προφυλάττουσι δὲ πολύ. Ἔνδον φοιτόν
δὲν ἔννοοῦμεν νὰ στενοχωρήσωμεν ὀλίγον, δὲν θὰ
περισσεύσουμεν

λεγοντες διτάχα ἐπιθυμούμενον καλὴν ἀστυνομίαν
καὶ τάχα γυτούμεθα διὰ τὴν ἔλλειψιν αὐτῆς.
Ἐখν δὲ ἐπιστέλλων θέλει καὶ ἐμφανεστέραν ἀπό-
δεξιν τοῦτων, ἃς ἀναλογισθῇ καὶ τοῦτο, ἀφοῦ
περιβάλλεται διτί ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Πε-
πογιαννακεπούλου ἀστυνομικά ὑπῆρξεν δικαλλίστη
ἔξι ὅσιων ποτὲ ἐσχεν ἡ πόλις· ἃς μάθη, λέγομεν
διτί δι' οὐδένα ἄλλον ἀστυνόμου ἐδόθησαν τόσας
καταγγελταῖ, ἐγένοντο τόσα τηλεγραφήματα πρὸς
τὸ 'Τησπουργείον τραγική, τόσα ἐπίτηδες εἰς Ἀθή-
νας ταξιδία καὶ παραστάσεις αὐτοπρόσωποι καὶ
διὰ διερμηνέων εἰς τὸν Πρωθυπουργόν· οὐδέποτε
κακολογήθη πλειότερον ἀστυνόμος ἄλλος, οὐδέ-
ποτε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον σας κατεστενοχώ-
ρησεν ἄλλον πλειότερον καὶ τέλος οὐδεὶς ἄλλος
ἀστυνόμος ἐκάθισε περισσοτέρας φοράς εἰς τὸ ἐ-
δώλιον τοῦ κατηγορούμενου ἐνώπιον τοῦ πλημμε-
λειοδικείου· ἵνα δώσῃ λόγον διατέλει ὑπῆρξε, τίμιος,
ἀμερόληπτος, νοήμων, ἀκαμπτος, διατέλει ἥθελησε
ναὶ ἰδρύσῃ καλὸν ἀστυνομικὸν σύστημα. Καὶ ἐπειτε
λέγομεν διτί θέλομεν ἡμεῖς καλὴν ἀστυνομίαν
δὲν ἐντρεπόμεθα!

— Τὰ περὶ τοῦ ἡμετέρου λιμένος ἀπορρεισθέντα ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπείας, οἵτινα ἔγκαιρως ἐγνωμόσαμεν τοῖς συμπολίταις ἡμῶν, ἐπεκυρώθησαν καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, διπερ ἐκύρωσε καὶ τὸν διορισμὸν τῶν ὑποδειχθέντων ὑπαλλήλων πρὸς ἐπιβλεψίαν καὶ οὕτω τὸ ἔργον τῆς δοκιμῆς ἀρχεταῖς κατ' αὐτὰς κατά τοὺς ὅρους τῆς νέας συμβάσεως, ητις ἐτροπολήσεν εἰς τὰ οὖσια δέστερα τὴν ἀργιὴν. Εἴθε τὸ νέον τοῦτο τόλμημα νὰ μὴ ἔχῃ νέας συνεπείας διασφέρουσ· διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταῦτην.

— 'Ο Σεβασμιώτατος ἐπίσκοπος Ὑδρας καὶ Σπετσῶν κ. Ἀστένιος διατρίβων κατ' αὐτὰς ἐν-

ταῦθα παρεκλήσιν νὰ ἴερουγήσῃ τὴν προσεχῆ Κυρίακην, 12 τρέχοντος, εἰς τὸν ναὸν τοῦ «Ἄγιου Ἀνδρέου» ἀπεδέχθη δὲ προθύμως τὴν πρόσκλησιν.

— Τὸ τελευταῖον δημοτικὸν δάνειον ἐκ δραχμῶν 250 χιλ. ὅπερ ἐπεψηφίσθη ἐπ' ἐσχάτων ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Διακητικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ τῷ ὁρτῷ δρωτῆς πόμις χρηματεύεται

ση ἀποκλειστικῶς εἰς πληρωμὴν τῶν κινητῶν χρεῶν τοῦ ἡμετέρου δῆμου, μανθάνομεν διὰ ένα μέρος χρησιμοποιεῖται εἰς ἄλλας δημοτικὰς ἀνάγκας καὶ δὴ εἰς τὰς χρείας τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας. Εἴς τοῦ δανείου τούτου ἔχορηγήθησαν ἥδη 40 χιλ. δρ. εἰς θεραπείαν τοιούτων ἀναγκῶν, ζητοῦνται δὲ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἄλλαι 35 χιλ. Δὲν εἶναι ἀνάγκη φρονοῦμεν νὰ καταδεξαμενοὶ ποὺ ἀγεῖ τὸν δῆμον ἡμῶν τὸ σύστημα τοῦ συντηρεῖσθαι διὰ δανείων, διὰ νὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκτραγῷδήσωμεν τὰς συνεπείας του. Δυστυχεῖς οἱ μὴ κατανοοῦντες τοῦτο.

— ‘Η ἐνταῦθα ἀγορὰ τοῦ ἀρτοῦ διατελεῖ εἰς οἰκατρὸν κατάστασιν’ ὁ ἀρτος δευτέρας ποιότητος σεχδὸν λείπει, δὲ τῆς πρώτης εἶναι κάκιστος τὸ εἶδος, αἱ τιμαὶ εἰσὶ σχετικῶς πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ σίτου, μεγάλαι, αἱ ἀποροὶ τάξεις παραπονοῦνται, ή ἀστυνομία εἶναι ἀνίσχυρος νὰ ἐπιβληθῇ. Δι’ ὅλα αὐτὰ κατέλον καὶ συμφέρον εἶναι νὰ τεθῶσι πλέον κατὰ μέρος αἱ ἀστυνομικαὶ διαταγμέσεις καὶ ν’ ἀφεθῶσιν οἱ κύριοι ἀρτοποιοὶ ἐλεύθεροι νὰ πωλῶσιν ὅσαν θέλουσι καὶ δῆτι θέλουσιν. Η ἀγοράτην ἐνέργεια ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπεδείχθη ἀτελεσφρότος, μόνον ἵσως ἡ ὑψηλής ἀντίληψις δειχθῆ ἱκανοποιητική.

— Η ἴδρυσις τῶν δημοσίων θερμάτων οὖν ὀδικῶν καρφενείων, ἔσχινῶν θέατρον κ.τ.λ. καθ’ οὓς δρους διεξάγονται ἐνταῦθα, εὐλόγως ἐμπορεῖ φέροντες εἰς τοὺς πέριξ οἰκούντας. ‘Τὸ τοιούτων φέροντων κατελήθησαν καὶ εἰς τὰν ἑδὸν Καλαβρύτων καὶ περὶ τὸ οἰκόπεδον Σίνου κατοικοῦντες, βλέποντες καὶ αὐτὰς πηγανούμενην ἐν αὐτῷ σκηνὴν θεατρικὴν, εἰς ἣν θὰ θυσιασθῇ ἡ καλαιοθησία των καὶ ἡ νυκτερικὴ ἡσυχία των. Ἀντινέχθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ητίς ὑπεσχίθη διὰ δὲν θὰ ἐπιτραπέσιν εἰς τὰ κεντρικὰ μέρη, θορυβῶδη θεάματα καὶ συναθροίσεις.

— Δεινὴ σωματικὴ ἔπληξη τὸν οἰκον τοῦ συμπολίου ἡμῶν κ. Γεωργίου Λουκάκη, Κρητός. Βραχυγρόνος, ἀλλ’ δεῖξῃ ἀσθενεία, καθ’ ἡδὲ οὐδὲν ἡ ἐπιστήμη ἰσχυσεν, ἀφίστασεν ἀπὸ τὰς πατρικὰς ἀγκάλας τὴν περιλημένην αὐτῶν. ‘Αγαν., τὸ μόνον τέκνον των, τὸν δέκατον ἔκτον Απρίλιον ὑπερβάσαν. Π ἀνύμενοις κόρη τυχοῦσα πάσος τῆς εὑνοίας τῆς φύσεως, ἀνατροφῆς δὲ καὶ ἐκπαίδευσεως, δοσῶν ἔνεστι παρὰ τοῖς ἐνταῦθα ἐκπαίδευτοῖς, ἐπιμεριλημένης, μικρὰ ἀπὲ περάτως μαθήματά τοῦ οὐχὶ καὶ τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς ἀδαπά. Οὕτω κατητησμένην ἐπεδόθη μετ’ ἀγνοῦ ζήλου εἰς τὸ ἄχαρι μὲν ἀλλὶ ἔντιμον τῆς διδασκαλίσσου ἔργον, θοηθὸς προσληφθεῖσα περὰ τῷ εὔποληπτῷ παρθεναγωγείῳ τῆς καλῆς νέας κ. Δημητρακάκην. Βαρυπενθῶν δύσλλογος τῶν Κρητῶν, οἱ οἰκεῖοι καὶ συγγενεῖς συνῶδευσαν τὴν νεκρὴν εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν δὲ Πρόσδρος τοῦ Συλλόγου κ. Κωνστ. Τριτάκης ὀλίγα παρθενικὴν ἔνθη ἐκ τοῦ ἀγνοῦ τῆς κόρης έτοι συλλέξας ἀπεχρέπτησεν αὐτὴν ἐξ δυνματος τῶν ἐνταῦθα πατριωτῶν της, ὃν τοῦ εὐγενεῖς αὐτῶν σέμεραμα. *

— Εἰς τὴν ἐν τῇ ἀνω πόλει Πλαστείαν ἀγ. Γεωργίου ἐφυτεύθησαν δένδρα, νομίζομεν, διὰ νὰ φυτρώσωσι, καὶ ὅχι χάριν τῶν ἐκλογῶν’ κινδυνοὶ δρμως νὰ πιστευθῇ τὸ δεύτερον, διότι ταῦτα μὴ ποτισθέται ἔχηράνθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον, καὶ τέλος θὰ μείνωσι τὰ περιφράγματα πρὸς παρηγορίαν τὸ ἔδαφος συνιστάμενον ἐκ καθαρᾶς καὶ μόνης ἀργίλου συμπήκτου λίαν, δηλ. Σαμαριᾶς ἔχει μεγάλην ἀνάγκην διατοξίας τοῦ πόλεως της Καρπάθου, τὸ τοῦ σιδηροδρόμου Πατρῶν — Κορίνθου, τὸ τῆς Γεωρ. Τραπέζης κ.λ.π. τὰ δρόπις δένονται χρόνου τινάς, ἀλλὰ καθιστῶμεν αὐτοὺς προτεκτικοὺς εἰς τὰς πληγὰς τῆς ἐκπαί-

δεύσεως, καὶ κυρίως τῆς πολυπαθοῦς δημοτικῆς. ‘Ἄς μάθωσιν διὰ οὐ μόνον τὸ προνομιούχον πολίχνιον Μεσολόγγιον καὶ ἡ Ζάκυνθος, τὸ ἀγρίνιον δὲ Πύργος, τὸ Ναύπλιον, ἀλλὰ καὶ κῶμαι τῆς Στερεάς ὡς τὰ ἑδῶ Καλαβρύτων εύμαιροῦσι πλήρων Δημοτ. Σχολείων (Προτύπων ἀνομοθέντων) ὃν εἰς μαθηταὶ ἔξερχονται τέλειοι πολῖται, ικανοὶ διὰ τὸ Γυμνάσιον ἢ Σχολαρχεῖον διότι ἐργάζονται ἐν αὐτοῖς 5 Διδάσκαλοι, διαθέτοντες καὶ τ’ ἀναγκαῖα διδακτ. δργανα’ τοῦ Μεσολογγίου π.χ. Ἡ τῆς Ζακύνθου ἔχει δργανα ἀξέστας 10 χιλιάδων δραχμῶν ἐνταῦθα δὲ τὴν πρώτην πόλιν τοῦ τε πληθυσμού καὶ τοὺς φόρους στέρεως εἰκόσι μόνον διαθέτονται καὶ τὰ τάχη μας εἰς τὴν Δημοτ. Σχολείων κατὰ ν. μέθοδον καταρτισθέντων πάντων, ἔξαναρρίπτονται εἰς τὸν μηχανισμὸν τῶν ἀτροποιούμενων μέχρι τοῦδε ἐλ. Σχολείων, καὶ οὕτω καταπνίγονται ἐν αὐτοῖς αἱ ποικίλαις δυνάμεις ὃν ἔγνετο μικρὰ ἀνά πτυξίς ἐν τῷ δημοτικῷ ἢ μὲν ἀξίωσις τῆς πόλεως καὶ ἡ δαπάνη ἐλεγχόστη, ἢ δὲ ὡρέλεισα ἀνυπολόγιστος.’ Βλπίσωμεν λοιπόν. *

Κύριε Συντάκτα τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδούμενης ἐρημεῖδος, εἰς Φορολογούμενον.

Εὐαρεστηθῆτε παρακαλῶ νὰ καταχωρίσετε εἰς τὸ ἀμέσως προσεχὲς φύλλον τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος Σας τὴν κατιωτέρω ἀπαντησόν μου, πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημερίδος, δὲ τοῦ Ταχυδρόμου Πατρῶν’. Κατὰ τὸ δέκατο 17 τοῦ Νόμου περὶ ἐπιβολῆς δικαιώματος καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ Οίνου αἱ πληρωμαὶ τῶν εἰς τὸ δέκατο. Ζ ὑπαγομένων γίγνονται τὴν πρώτην, τοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν Λίτνιον, Ιανουαρίου, διὰν τὸ ποσόν δὲν ὑπερβείνῃ τὰς 100 δραχμὰς, εἰς δύο τοσοὶ δάσαις τὴν πρώτην Ιανουαρίου καὶ πρώτην φεβρουαρίου διὰν πολέση τὰς 1000 δραχμὰς καὶ εἰς τρεῖς τοσοὶ δόσεις τὴν ἀ. Ιανουαρίου τὴν α. Φεβρουαρίου καὶ α. Μαρτίου διὰν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 1000 τῶν δὲ ὑπαγομένων εἰς τὸ δέκατο. 4 καὶ 7 εἰς δύο τοσοὶ δόσεις ἥτοι κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ δέκατον καὶ δόσαις καὶ ἔνα μῆνα μετ’ αὐτὸν.

Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Εποποίησίας Πατρῶν περδόησαν αἱ ἔξης αἰτησίεις. Τῆς ἀ.ω Πόλεως, 54 ἀπὸ 1/8/ερίου 1884 ἔως τέλους Δ/ερίου 1884. 11 ἀπὸ 1 Ιανουαρίου 1883 ἔως τέλους Ιανουαρίου 1885. 1 καθ’ δλον τὴν Φεβρουαρίου τοῦ 1885 καὶ 5 ἀπὸ 1 Μαρτίου ἔως 20 ᾧδου 1885. Τῆς κάτω πόλεως, 115 ἀπὸ 1/8/ερίου ἔως τέλους Δ/ερίου 1884. 25 ἀπὸ 1 Ιανουαρίου ἔως τέλους ᾧδου 1885. 2 ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου ἔως τέλους ᾧδου 1885 καὶ 7 ἀπὸ 1 Μαρτίου ἔως 20 ᾧδου 1885.

Συνετάχθησαν δὲ πρωτόκολλα καταμετρήσεως Οίνων λιανικῶν πωλουμένων καὶ μὴ δηλωθέντων τῆς ἀνω Πόλεως. 50 ἀπὸ Δ/ερίου 1884 ἔως 8 Φεβρουαρίου 1885. Τῆς κάτω Πόλεως, 106 ἀπὸ 12 Ν/ερίου ἔως 2 Ιανουαρίου 1885.

Ἐπὶ τῇ ἔδαση τῶν ἀνωτέρω παραστατικῶν ἔδει ἐγκαίρως για ἐνεργηθῆ ἀκαταλογούμενος τοῦ δικαιώματος καὶ συνεπῶς ἡ έσθαισις δρμως διαταχθῆ ἢ εἰσπράξις συμφώνως μὲ τὸ δέκατο 17 τοῦ νόμου, διστυχῶς δρμως διαθέτοντας προκάτοχος κ. Φ. Αντωνόδηπολος δὲν ἐπράξει τοῦτο. Αναλαβὼν τὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ τέλος Μαρτίου ἔθεωρησε καθηκόντος μου νὰ μεριμνήσω περὶ τῆς έσθαισεως δρμως καὶ ἐπράξῃ ἀποστέλλας εἰς τὸ ταμεῖον τοὺς ἀπαιτουμένους καταλόγους τὴν 17 ’Απρίλιον ε.ε.

Πρὸς ἔνδειξιν ἰδιαίτορος ζήλου καὶ δραστηριότητος ἔτενε προστατεύει τὸ πράξιον τοῦ δέκατον τοῦ πόλεως της Καρπάθου, τὸ τοῦ σιδηροδρόμου Πατρῶν — Κορίνθου, τὸ τῆς Γεωρ. Τραπέζης κ.λ.π. τὰ δρόπις δένονται χρόνου τινάς, ἀλλὰ καθιστῶμεν αὐτοὺς προτεκτικούς εἰς τὰς πληγὰς τῆς ἐκπαί-

κύριε Συντάκτα.

Τὰ ἐν τῷ «Τύπῳ» γραφέντα περὶ τῆς στάσεως ἢ ἀπέναντι μου ὁ δικηγόρος κ. Γερανόπουλος ἐτηρησεν, προκειμένου περὶ τῶν συντακτῶν τῆς ἐφημερίδος ταύτης, πολὺ τὴν ἀληθείαν μὲ έλενησαν.

Τὸν κ. Γερανόπουλον ὑπόληπτομαι καὶ τὴν καλλίστην περὶ αὐτοῦ εἰχον ἰδεῖν· δὲν θέλω συνεπῶς νὰ πιστεύσω ἀκόμη διτι, σκοπίμως δημιουργήσας ἐμὲ, ἐνώπιον ἀλλων, συντάκτην πολιτικῆς ἐφημερίδος, ηθέλησε νὰ ἀδικήσῃ αὐθωπον δὲ οὐδέποτε οὐδ’ ἐπ’ ἐλάχιστον αὐτὸν ἔβλαψεν.

Τὸ δημοσιογραφεῖν τὸ ἀλλως τε ἔντιμον καὶ ἔντιμον πετροπόταν ἔργον δὲν ἔχεισα, ἀτε μὲ αἰσθανόμενος ἐν ἐμαυτῷ κινημάτων πρὸς τοὺς ἀκανθώδεις δημοσιογραφικούς ἀγῶνας, οὗτε προσόντα στοιχειώδης δημιουργοράφους, μετ’ εὐκαιρῶν ἀλλως τε ἐκ πολυασχόλου μου ἐπαγγέλματος. Ο ἀδελφός μου ἵσως νὰ εἶχεν μέχρι τινάς, τὴν πρὸς τοῦτο δργεῖν, ἵσως νὰ ἔχειν μέχρι τινάς, δὲν προσέρχεται τὸν πόλεμον τοῦ Κ. Γερανόπουλον ποιάν τινάς νῦν τοιούτων διαθέσεων του, δὲν ἔπειται δημως καὶ ἐκ τούτου, διτι ἐπιτέρεπται τινάς νὰ ἔκμεταλλεύηται τὴν θέσιν τοῦ ένδιν τοῦ ἐνὸς ἀδελφοῦ πρὸς έλάχιστην τοῦτον ἔτέρου,

‘Η ἐφεσις πρὸς θλάσσην τοῦ Α. Ίνα ἐκδικηθῶστε τὸν στενὸν αὐτοῦ συγγενῆ, ἥκιστα ἀρμόδει τοῖς ἐναρέτοις, καὶ τὴν ἀπαράβατον ταύτην ἀρχὴν εἰς εἰδῶς διτι. Γερανόπουλος, δὲν πιστεύω, ὑπόληπτον συνεπῶν, νὰ ἔδημιονογητῆς ἐμὲ συντάκτην πολιτικῆς ἐφημερίδος, εἰς πολιτικῆς μάλιστα ἐνταῦθα μεριδία ἀνεικούστης.

Ταῦτα νομίζομεν δρκετὰ πρὸς διάλυσιν καὶ τοῦ δημοσιογραφεῖν τοῦ τέλεούς οὐρανούς συντάκτην ποιάν πολιτικῆς έφημερίδος.

Δέξασθε κ. λ. π.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Οιαχειρίσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Αἰμένος Πατρῶν κατὰ τὸ έτος 1884.